

[Hendriksen.]

disse Forhandlinger maa saa resultere i et Forslag, som man kan slutte sig til fra anden Side, for andre Forslag har ikke Mulighed for at blive gennemført i denne Rigsdag, og vi ønsker, som jeg før har sagt, ikke at staa i det tomme Rum efter den 31. December i Aar.

Hauch: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) vilde gerne have det drejet derhen, at Landbrugsraadet skulde udtale sig om de Forslag, der forelaa. Nej, Landbrugsraadet skulde udvikle sit Syn paa hele Eksportsituationen, det har det gjort, og derom er Landbrugsraadets Præsidium ganske enig, saa der er ikke Mulighed for Misforstaaelse paa det Punkt. I øvrigt skal jeg om et Øjeblik, naar jeg henvender et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsminister, vende tilbage til dette. Det skal ikke lykkes for det ærede Medlem at give det Udseende af, at der inden for Landbrugsraadet er afvigende Opfattelser; vi slutter os alle til den Erklæring, Raadet har afgivet, det kan det ærede Medlem faa bekræftet ved at spørge de Medlemmer, der har Sæde i Raadet.

Det ærede Medlem indbød mig til en Vals med Partiets højtærede Formand. Det skulde være mig meget kært, hvis jeg kunde faa Lejlighed dertil. I øvrigt tror jeg ikke, at det ærede Medlems Formand vil være særlig let at danse med; naar jeg ser hen til de politiske Hop, han har foretaget i de sidste Aar, bliver han vistnok ikke let at følge. Men jeg skal gøre et Forsøg, naar jeg engang ude i Landet faa Lejlighed dertil.

Den højtærede Handelsminister fremsatte til at begynde med en Udtalelse, som jeg ikke — det gør mig i og for sig ondt, at jeg skal komme ind derpaa, da jeg ved, at den højtærede Formand ønsker Forhandlingerne fremmet — kan lade staa uimodsagt, idet man ellers kunde tro, at den Opfattelse var herskende her i Landet. Den højtærede Minister sagde, at han forstod Parlamentarismen saaledes, at Landstinget skulde bøje sig for det, Folketinget har vedtaget. Jeg tror, det i Henhold til den foreliggende Forfatning bliver nødvendigt for den højtærede Minister at revidere sin Opfattelse i saa Henseende. Ved Parlamentarisme maa man forstaa dette, at Regeringen udgaar af det folkevalgte Kammers Flertal, og at det folkevalgte Kammer har Hovedindflydelsen paa den økonomiske Side af Sagen, men ikke paa den almindelige Lovgivning. Med Hensyn til den almindelige

Lovgivning vil Grundloven komme mellem Benene paa den højtærede Minister, dersom han vil fastholde det Synspunkt, at Landstinget, for saa vidt angaar den almindelige Lovgivning, har en anden Stilling end Folketinget.

Den højtærede Handelsminister siger til mig og til Venstre, at det dog maa være Venstre og mig som Præsident i Landbrugsraadet klart, at med de Vilkaar, hvorunder vi arbejder og lever, kan vi ikke undvære en Lov-Ordning af Betingelserne for at afsætte vor Landbrugsproduktion. Nej, selvfølgelig kan vi ikke det! Og det skal ikke lykkes den højtærede Handelsminister eller Flertalspartierne her i Tinget at skyde os i Skoene, at vor Opfattelse af denne Sag er en saadan, at vi mener, at vi i handelspolitisk Henseende kan lade 7 og 5 være lige under de Forhold, hvori vi befinder os til Omverdenen. Vi er lige saa vel som Flertalspartierne, den høje Regering og Det konservative Folkeparti, fuldkommen klar over, at uden et handelspolitisk Instrument, der gør det muligt at anvende vor Købekraft i Udlandet til at skaffe os Afsætning af vore Varer, kan vi ikke være. Derfor har vi ogsaa i Landbrugsraadet gjort os til Talsmænd derfor, og derfor er Venstres Forslag affattet paa tilsvarende Maade.

Det glæder mig for Resten, at efter at jeg sidst har haft Ordet, er der ingen, der har talt om, at Venstres Forslag skulde være af den Beskaffenhed, at man ikke kunde arbejde dermed. I hvert Fald fastholder man det kun med Hensyn til eet Punkt. Den højtærede Handelsminister hævder saaledes, at med Venstres Forslag vilde det ikke være muligt at forhindre Indførsel af Landbrugsvarer. Det er ganske urigtigt. Den Fortolkning af Venstres Forslag, der gaar ud paa, at efter dette Forslag er man i Stand til at tage alt det med under Regulering, som det er nødvendigt at medtage af handelspolitiske Grunde, er derimod rigtig. I det hele gaar Venstres Forslag ud paa, at man skal lægge Afgørelsen i de enkelte Tilfælde i Rigsdagens Valutaudvalg, det vil altsaa sige hos Rigsdagens 4 store Partier, og efter at Sagen er lagt til Rette gennem Undersøgelse af Erhvervsorganisationerne under Udenrigsministerens Ledelse, vil den jo ligge ganske klar. Den højtærede Minister behøver ikke i mindste Maade at være bange, han skulde nok, selv om Venstres Forslag blev vedtaget, faa Lejlighed til at forbyde saadan Indførsel.

Men hvad den højtærede Minister ikke vilde faa Lejlighed til, dersom Venstres Forslag blev gennemført, var det, som har